

tur iniustitia est in æqualitas, iustitia erit æqualitas. Iustum igitur est medium, quia omne æquale est medium. Et verò circa quamcunque rem possumus peccare excessu vel defectu, in illa potest utique observari mediocritas. Atqui in rebus fortunæ possumus peccare excessu vel defectu. Ergo in rebus fortunæ potest esse mediocritas. Hæc mediocritas jam est iustitia. Si tu Sempronio plus auferas, quam debebas, peccas in excessu; minus das Titio, quam debebas, peccas defectu: Et tamen circa hos actus veritatur Iustitia & Iniustitia.

XX. Et hæc quidem secundum Aristotelem ita sese habent. Verùm liceat hîc libertate Philosophicâ summum doctorem aliquanto deserere, & rem ipsam accuratius examinare, ut Grotio fiat satis. Nimirum Iustitia eodem modo, quo reliquæ virtutes morales, in medio est collocata. Posita enim inter duos vitiosos habitus, quærit mediocritatem inter excessum & defectum. Si enim Iustitia, ut Aristoteles ipse vult, versatur inter lucrum & damnum, si utrisque illis convenit plus & minus, sequitur duplices esse actiones circa duplicem materiam augendam aut minuendam. Si duplices actiones, duplices quoque habitus vitiosi, adeoque inter illos erit iustitia, ut qualibet alia virtus inter duo vitia.

XXI. Hoc ipsum, ut clarius pateat, in speciebus quoque iustitiæ ostendere conabor. Sunt verò hæ, quas ipsius Aristotelis verbis referre malumus *Eth. V. cap. 2. ex versione Magiri*: Iustitia igitur ex parte juris, una quidem species est, quæ in distributionibus, aut honoris aut pecuniarum aut aliarum rerum consistit. Altera vero, quæ in commerciis emendandis versatur. Circa bona fortunæ versatur omnis Iustitia. Bona illa fortunæ sunt duplicia, aut communia cum alijs, aut nostra propria: Circa communia fit distributio, circa pro-